אידישע העלדן

שפּאַנענדער ראָמאַן פון׳ם אידישן לעבן
אין דער צייט פון דער גרויסער מלחמה

פון י. נ.

(שלום)

— איך וויל ניט זיין קיין פיינער מערדער און באהאלטן מיין ראכע, — האט דער אידישער סטודענט געמורמלט, — זאָלן זיי אים ניט מאכן פאר קיין מארטירער, און גלויבן אז ער איז געווען אן אפּפער פון אן אומבאקאנטן מערדער. זאָל זיי מיין נאָמען זיין באקאנט און זאָלן זיי ציטערן אלע פאר אונזער ראכע.

און ניט אומקוקנדיק זיך אויף דעם בעהאנגענעם כוואסטונגאוו׳ן האט ער זיך געלאָזט לויפן איבער דעם פעלד צו זיין פּאלאטקע.

— איך דאַרף דאָ לייגנער ניט בלייבן, — איז אים געקומען דער געדאנק, — איך וויל נאָר נעמען מיט זיך דעם אלטן ר׳ שמשון און מיט אים אריבערגיין די גרעניץ קיין נאליצעע.

פון ווייטן האט ער דערזעען אימיצן אים לויפן אנטקעגן און דאס הארץ האט אים א ציטער געטאָן.

"שוין, אזוי שנעל איז אנטדעקט געווארן מיין ראכע ?" האט ער זיך געפרעגט.

באלד אבער איז ער געבליבן שטיין ווי צוגעשמידט צו זיין ארט.

— לעווי ! — האט ער אויסגערופן, — דו, איז בעזומאו׳ם לאנער ? ! פון וואנען האסטו זיך געגומען ? !

דער דאדער לעווי, וועלכער איז געווען איבערגליקלאך, דערזעענדיק זיין פריינט, האט אים שטורמדיק אומגעארמט און קוים אפּציענדיק דעם אטעם האט ער זיך געלאָזט לויפן איבער דעם פעלד צו זיין פּאלאטקע.

— איך דאַרף דאָ לייגנער ניט בלייבן, — איז אים געקומען דער געדאנק, — איך וויל נאָר נעמען מיט זיך דעם אלטן ר׳ שמשון און מיט אים אריבערגיין די גרעניץ קיין נאליצעע.

פון ווייטן האט ער דערזעען אימיצן אים לויפן אנטקעגן און דאס הארץ האט אים א ציטער געטאָן.

"שוין, אזוי שנעל איז אנטדעקט געווארן מיין ראכע ?" האט ער זיך געפרעגט.

באלד אבער איז ער געבליבן שטיין ווי צוגעשמידט צו זיין ארט.

— לעווי ! — האט ער אויסגערופן, — דו, איז בעזומאו׳ם לאנער ? ! פון וואנען האסטו זיך געגומען ? !

דער דאדער לעווי, וועלכער איז געווען איבערגליקלאך, דערזעענדיק זיין פריינט, האט אים שטורמדיק זיך אויף דעם